

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΓΚΑΣΤΟΝ ΛΕΡΟΥ

ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

Πρίσκα!...

VI

ΓΟΝΑΤΙΣΤΟΣ ΜΠΡΟΣ ΣΤΟΝ ΤΣΑΡΟ

Κατά τὰ ξημερώματα, ὁ Ἰβάν ξαναγύρισε στὴν προκυμαία τοῦ Βίμποργκ, ἀποκαυσιμῆνος, ἐξαντλημένος. Βρῆκε ἐκεῖ τὴ Νάστια καὶ τὴν παραμένα, ἡ ὁποία τὸν περιμέναν ἀκόμα κα' ἡ ὁποία τοῦ εἶπαν, δι' οὗτε ἡ κυρία εἶχαν φανεῖ ὅλη τὴ νύχτα, οὗτε κα' ὁ Γιουρί. Τὶς ἔστειλε τότε καὶ τὶς δύο στὸ σάτι κα' ἔμεινε μόνος.

Ἡ βροχὴ εἶχε λάμει πειὰ, μὰ ὁ Ἰβάν τρεμούλιαζε σύγκοιμος. Εἶχε ἀπομείνει ἐκεῖ, ἐκμηδενισμένος, μὴ ἔχοντας πειὰ δύναμι γιὰ τίποτε.

Ἐξαφνα μὴ φλόγα πέρασε ἀπ' τὰ μάτια του καὶ πετάχτηκε ἐπάνω...

Μὴ ἔμπνευσε τοῦ εἶχε ρθεῖ. Ἀφοῦ τὸ χτύπημα τοῦ εἶχε ρθεῖ ἀπὸ ψηλά, αὐτὸς θ' ἀνέβαινε ἀκόμα πὸ ψηλά!

Ναί, θὰ πῆγαινε νὰ δῇ τὸν Τσάρο καὶ θὰ τὸν βῆκενε τόσο, ὥστε θὰ τὸν ἔκανε νὰ συγκινηθῇ καὶ νὰ ἐπέμβῃ γιὰ νὰ τοῦ ξαναδώσουν τὴν Πρίσκα.

Μὲ τὴ σκέψη αὐτῇ, ὁ Ἰβάν διενθύνθηκε κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ σταθμὸ. Ἐπειτ' ἀπὸ μὴ ὥρα ταξείδευε μὲ τὸ τραῖνο τῆς Πετρούπολεως. Στὴ στάση τοῦ Περγκαλόδο, ἐπειδὴ ἡ ἀμαξοστοιχία θὰ στάθαινε ἀρκετὴ ὥρα, ὁ Ἰβάν, ὁ ὁποῖος πῆθαινε τῆς πείνας, κατέθηκε καὶ τράδηξε γιὰ τὸ μπουφέ, γιὰ νὰ τοιμηθῇ κάτι.

Καθὼς ὁμιος ἔμπαινε μέσα, τράδηξε τὴν προσοχὴ του μὴ σιλονέττα πὸ τοῦ γάντρε γνωστῇ. Ἦταν ἓνας ἄντρας πὸν ἔτρωγε ἥσυχια ἓνα κομμάτι ζαμπόν. Ὁ Ἰβάν πλησίασε γιὰ νὰ δῇ καλύτερα, μὰ τὴν ἴδια στιγμή ὁ ἄνθρωπος πὸν ἔτρωγε, σήκωσε τὸ κεφάλι του...

Ἦταν ὁ Γιουρί.

Πρὶν ἀκόμα ὁ μέγας δοῦξ συνέλθει ἀπ' τὴν κατάληξί του, ὁ Γιουρί ἔτρεξε πρὸς αὐτὸν καὶ μόλις μὲ δυσκολία ὁ Ἰβάν μπόρεσε νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ γονατίσῃ μπροστά του. Τὸ πρόσωπο τοῦ ὑπέρτου τῆς Κουλίγκαν ἀχνοβόλουμε ἀπὸ χαρὰ, γιὰτὶ ἔβλεπε μπροστά του τὸν πρίγκιπα ζωντανό.

— ὦ! ἡνιφλότατε! τραυλίσε.

— Σοῦτ' ἔκανε ὁ Ἰβάν. Πῶς βροίσκεσαι ἐδῶ;

— ὦ! ἡνιφλότατε, σὰς νόμιζα χαμένο! Ἐτρεσα στὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν μας. Λάβατε τὴν ἐπιστολή;

— Ναί, Γιουρί, ἔλαβα τὴν ἐπιστολή σου...

— ὦχι, πατεροῦλη, ὄχι!... Δὲν τὴν ἔγραψα ἐγὼ αὐτὴ τὴν ἐπιστολή.

— Πῶς; Δὲν τὴν ἔγραψες ἐσύ; Ἐν τούτοις, ὁ Παῦλος Ἀλεξάντροβιτς ἀναγνώρισε τὸ χαρακτηριστὸ σου στὸ γράμμά της.

— Ὁ Παῦλος Ἀλεξάντροβιτς εἶν' ἓνας προδότης. Τὸν ἀγόρασε κα' αὐτὸν ὁ Ντουμίν, ὅπως καὶ τοὺς ἄλλους... Πρέπει νὰ τὰ διηγηθῶ ὅλα στὴν ἡνιφλότῃ σας.

Βγήκαν ἔξω ἀπ' τὸ σταθμὸ, γιὰτὶ ἐκεῖ μέσα δὲν μποροῦσαν νὰ κουδενιάσουν μὲ ἥσυχια κα' ὁ Γιουρί διηγήθηκε στὸν πρίγκιπα τὴν τραγικὴ του περιπέτεια.

(Συνέχ. ἐκ τοῦ προηγούμενου)

ΤΡΕΞΕ πάλι ὁ Ἰβάν στὴν προκυμαία καὶ ξαναβρῆκε τὴ Νάστια καὶ τὴν παραμένα τῆς Βέρας μόνες τους.

Κανεὶς δὲν εἶχε φανεῖ στὸ μεταξύ.

Τότε ὁ μέγας δοῦξ Ἰβάν ἔδρασε νὰ τρέξῃ μέσα στοὺς δρόμους τῆς κομμισμένης πόλεως, φωνάζοντας παντοῦ σὰν τρελλός:

— Πρίσκα!... Πρίσκα!...

— Ὁ Ντουμίν, συνέχισε, ἄρχισε νὰ γράφῃ τὴν ἐπιστολή, τὴν ὁποία ἀρνήθηκα νὰ γράψω ἐγὼ. Τὸ περιστροφὸ τοῦ βρασιόταν κοντὰ τοῦ ἐπάνω στὸ τραπέζι. Τὴ στιγμή ὅμως πὸν ἐτοιμαζόμουν νὰ πηδήσω καὶ νὰ τ' ἀρπάξω, ὁ Ντουμίν σήκωσε τὸ κεφάλι του καὶ εἶπε, κυττάζοντάς με:

«— Ἀρκετὰ τὸν εἶδαμε αὐτὸν ἐδῶ... Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν τὸν χρειάζομαι.»

Ἦμιον χαμένος πειὰ, ἀρέντη. Μὰ, στὴν κρίσιμη ἐκείνη στιγμή δὲν συλλογίζομιν παρὰ μόνον ἐσὰς καὶ τὴν κυρία καὶ τὸ κακὸ πὸν μποροῦσατε νὰ πάθετε μ' αὐτὴ τὴν ἐπιστολή. Ἐλπίσω ὅστόσο, ἀρέντη, δι' ἐπὶ δὲν συνέβη κανένα κακὸ στὴν κυρία καὶ σὲ κανένα ἄλλο ἐξ ἐμείας μου.

— Ἐξοκολούθησε λοιπὸν, Γιουρί! πρόσταξε ὁ Ἰβάν μὲ φωνὴ βραχνή. Ἀφῆσε τὶς ἐρωτήσεις.

— Μὲ κατέβασαν λοιπὸν, συνέχισε ὁ Γιουρί, στὸ βάθος τοῦ κύτους καὶ μὲ ἀλυσόδεσαν. Μὰ ὁ ναῦτης πὸν μ' ἔδεσε, ἦταν μεθυσμένος καὶ μ' ἔδεσε πολὺ ἄσχημα. Ἐτσι, ὅταν μ' ἄφησαν μόνον, δὲν δυσκολεύτηκα καὶ πολὺ ν' ἀπελευθερωθῶ. Ἦμιον πειὰ ἐλεύθερος νὰ πηγαίνω ἐπὶ στὸ βάθος τοῦ σκοτεινοῦ κύτους. Ἦταν κα' αὐτὸ καὶ κα' ἀποφάσισα νὰ ἐπιωφεληθῶ τῆς πρώτης ἐνκαιρίας γιὰ νὰ δραπετεύσω. Ἐβγαίνε κανεὶς ἀπ' τὸ κύτος ἀπὸ καταπακτὴ, τῆς ὁποίας τὸ σκέπασμα ἦταν πεσμένο. Δὲν δυσκολεύτηκα πολὺ νὰ τὸ ἀνασηκώσω. Ὡστόσο, ἐπειδὴ ἄκουσα βήματα στὸ κατὰστρομα, μαζεῦτηκα ἐκεῖ, περιμένοντας τὴν κατὰλληλὴ ἐνκαιρία. Μὰ ἡ ὥρες περνούσαν, χωρὶς νὰ μπορῶ νὰ κάνω τίποτε. Ἀνασπώνοντάς ἐλαφρὰ τὸ σκέπασμα, εἶδα σὲ μὴ στιγμή τὸ Ντουμίν καὶ δύο ἀπ' τοὺς ἀκολουθοῦς του νὰ φεύγουν ἀπ' τὸ βαπόρι...

— Λέγε γρήγορα!... εἶπε ὁ Ἰβάν. Βιάζομαι νὰ μᾶθω τὸ τέλος τῆς ιστορίας σου.

— Κοντενοίμει, ἡνιφλότατε. Δὲν ἤξερα ἂν ἔπρεπε νὰ χαρῶ γιὰ τὴν ἀναχώρησι τοῦ Ντουμίν. Εἶχε πετύχει τάχα τὸ κὸλο του; Τὶ νὰ σκεφθῶ; Τὶ νὰ ὑποθέσω; Ἐξαφνα τὸν ἔδουσα μανιουβραρίσματα καὶ τὴν ἀγρυπνίαν πὸν τὴν σήκωναν. Φεύγαμε ἀπ' τὸ Βίμποργκ. Καὶ σὲ λίγο κατὰλαβα πῶς προχωροῦσαμε στὸν κόλπο τῆς Φινλανδίας. Κόντευε πειὰ νὰ ξημερώσῃ. Ἐπρεπε νὰ δρᾶσω. Τότε, βλέποντας δι' ἡ σιωπὴ ἦταν ἀπόλυτη ἡσυχία μου, γλύστονα ἐπάνω στὸ κατὰστρομα, Σιγά-σιγά, ἔρποντας, ἔφτασα στὴν ἀκρὴ του κα' ἔπεσα στὴ θάλασσα, χωρὶς νὰ μ' ἀντιληφθῇ κανεὶς. Ὑστερ' ἀπὸ ὥρα κολλῆμα, ἔβγαίνα στὴν προκυμαία τοῦ Τερβιάκ. Πῆγα καὶ στέγνωσα σὲ μὴ καλὴ φιλων μου κα' ἔπειτα σκέφτηκα νὰ πάω στὴν Πετρούπολη, γιὰ νὰ τὰ διηγηθῶ ὅλα στὴν Κουλίγκαν. Ἐτσι σὰς συνάντησα ἐδῶ, ὡ-ηνιφλότατε. Μὰ δὲν μοῦ λέτε, πᾶτε καὶ σεις στὴν Πετρούπολη;

— Ὀχι, δὲν πάω στὴν Πετρούπολη, Γιουρί... Ἐπιστρέφω

στὸ Τσάρσκογιε Σέλο.

— Ὁ Θεὸς νὰ σὰς φυλάῃ! φώναξε τρομαγμένος ὁ Γιουρί. Πρόπει νὰ μῆλῃστε πρῶτα στὴν Κουλίγκαν.

— Ὀχι!... Δὲν ἔχω πειὰ ἐμπιστοσύνη, παρὰ μόνον στοὺς ἐχθρούς μου, ἀφοῦ οἱ φίλοι μου δὲν μπόρεσαν νὰ μοῦ φυλάξουν τὸ μόνον πλάσιον πὸν ἀγαπᾶω στὸν κόσμον καὶ πὸν μοῦ εἶνε πὰ πολὺτιμον ἀπ' τὴ ζωὴ μου...

— Ἄγιοι Ἀρχάγγελοι! φώναξε ὁ Γιουρί. Σὰς συνέβη λοιπὸν δυστύχημα;

— Ἡ δὴ κυρία κα' ὁ κ. Ζυμπέρτ ἐξαφανίστηκαν. Καὶ γιὰ ὅλα αὐτὰ, φταίει τὸ γράμμα σου, Γιουρί.

— Χριστέ μου! Τὶ μαθαίνο; Τὸ δυστύχημα εἶνε τρομερό. Ἡ καταστροφὴ πρωτάκουστη!... Μὰ δὲν ἔγραψα ἐγὼ τὸ γράμμα, σὰς τ' ὀρκίζομαι στὴν Παναγία. Μ' ἀπείλησαν μὲ θάνατο, ἂν δὲν ἔγραφα τὴν ἐπιστολή... Μὰ δὲν τὴν ἔγραψα...

Καὶ λέγοντας τὰ λόγια αὐτὰ, ὁ Γιουρί ρίχτηκε στὰ πόδια τοῦ πρίγκιπος, ὁ ὁποῖος τὸν σήκωσε γρήγορα—γρήγορα, γιὰ νὰ τὸν

Ὁ Τσάρος Νικόλαος Β΄.

μάση μέσα στο τραίνο, που έφτανε εκείνη τη στιγμή. 'Ο 'Ιδάν μπήκε κι' αυτός πίσω του και του είπε :

— Σώπα τους θρήνους σου, Γιουρί!... Σε πιστεύω... 'Αλλιώς θα σε σκοτώνα με τὰ ίδια μου τὰ χέρια...

— Μὰ πότες μου, πατερούλη, πότες μου, πατερούλη, τί σκοπεύεις νὰ κάνετε τώρα ;

— Αυτό δὲν σε ἀφορᾷ, Γιουρί! Πάνη τις ἐρωτήσεις σου, σὲ διατάζω !

Καὶ ὁ μέγας δούξ, ἀφίνοντάς τον στὸν διάδρομο, πῆγε καὶ κάθισε μέσα στὴ θέση του. Μὰ σὲ λίγο ὁ Γιουρί ἔτρεξε καὶ τὸν φώναξε καὶ δείχνοντάς του ἕνα πλοῖο ποὺ φαινόταν πέρα στὴ θάλασσα, τοῦ εἶπε :

— Νά... Νὰ τὸ καράβι τοῦ Ντουίαν. Πηγαίνει στὴν Κρονστάδη.

— Θεέ μου! ψιθύρισε ὁ 'Ιδάν. Τότε, θὰ βρίσκονται μέσα σ' αὐτὸ ἡ Πρίσκα, ἡ Βέρα κι' ὁ Ζιλμάρετ.

— 'Ο Γιουρί γλῶμιωσε, ἀκούγοντας αὐτὰ τὰ λόγια καὶ εἶπε :

— 'Ισως ἡ ὑψηλότης σας ἔχει δίκιο. Ἐπρεπε νὰ τὸ εἶχα σκεφθεῖ αὐτό. Εἴμαι πολὺ ἔνοχος. 'Αλλὰ μόλις φθάσω στὴν Πετρούπολη, θὰ τρέξω στὴν Κρονστάδη.

— Κι' ἐγώ! Κι' ἐγώ! φώναξε ὁ 'Ιδάν.

— 'Οχι, ἡ ὑψηλότης σας πρέπει νὰ πᾶν νὰ δῇ τὴν Κουλίγαν στὴν Πετρούπολη!

— 'Οχι!... 'Οχι!... φώναξε ὁ πρίγκηψ. Τὸ καλύτερο ποὺ ἔχω νὰ κάνω, ἔχω νὰ πᾶν νὰ δῶ τὸν Τσάρο ἀμέσως. Τὸ πλοῖο θὰ φθάσῃ στὴν Κρονστάδη τρεῖς ὥρες ἔπειτ' ἀπὸ μᾶς. Ἐτσι θὰ φθάσουμε ἀργά, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Θὰ σε βρῶ κατόπιν στὴς Κουλίγαν, διὰ τὴν ἀνέμε βγάλε πειὰ στὴ στεριά. Ἄκου... Ἐσὺ θὰ πᾶς στὴν Κρονστάδη γιὰ νὰ συγκεντρώσεις πληροφορίες.

Ἐπεισὲ ἐπάνω σ' ὅλους τοὺς παριστοιμένους, ἐπρωξε μὲ δύναμι τὴ Βυρονξέφ παραμερίζοντάς την, ἔστειλε τὸν τελετάρχη τῶν ἀνακτόρων νὰ κολλήσῃ στὸν τοῖχο ἀριστερὰ του, πέρασε σὰν κεραυνὸς μέσ' ἀπ' τοὺς ἀποσβολομένους ὑπασπιστάς, διέσχισε μερικὲς αἰθούσες, ἔφτασε μπρὸς τὸ γραφεῖο τοῦ αὐτοκράτορος, ἀνοίξε τὴν πόρτα του χωρὶς νὰ χτυπήσῃ καὶ πέρτοντας στὰ πόδια τοῦ Τσάρου, ὁ ὁποῖος τρώμαξε ἀπ' τὴ θυελλώδη αὐτὴ εἰσὸδὸ του, φώναξε :

— Μπατούσκα! Μπατούσκα! (Πατερούλη! Πατερούλη!) ἔλεος!....

VII

ΕΛΕΟΣ!

Οἱ ὑπασπιστοὶ εἶχαν ὀρμήσει πίσω ἀπ' τὸν 'Ιδάν γιὰ νὰ τὸν τραβήξουν ἔξω. Μὰ ὁ Τσάρος τοὺς εἶπε :

— Φύγετε ὅλοι!... Ἀφήστε μας μόνους!....

Ἀμέσως ὅλοι ὑποκλίθηκαν βαθειὰ καὶ βγήκαν ἔξω, κλείνοντας τὴν πόρτα πίσω τους. Ὁ 'Ιδάν βρισκόταν πάντα γονατιστὸς μπρὸς στὰ πόδια τοῦ Τσάρου. Ὁ τελευταῖος ἔμεινε μερικὲς στιγμὲς ἀμίλητος, κυττάζοντας μ' αὐστηρότητα τὸν ἄσωτο αὐτὸν υἱὸ, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶχε ξαναγυρίσει κλαίοντας κι' ὀδυρόμενος, γιὰ τὸ πρίγκηψ κλαίει σὰν μικρὸ παιδί.

— Τί θέλουν νὰ ποῦν ὅλ' αὐτὰ; ρώτησε ὁ Τσάρος. Τί σημαίνει μιὰ παρομοία εἰσοδος; Ἐγὼ δὲν ἤθελα νὰ σε ξαναἰδῶ πειὰ. Γιατὶ θόρισκεσαι ἐδῶ; Δὲν με ὑπάρκουν; Δὲν σε γνορίζω πειὰ! Πρέπει νὰ τὸ καταλάβῃς αὐτό. 'Ιδάν Ἀντρέγιεβιτς!

— Κι' ἐσὺ, μπατούσκα, πρέπει νὰ καταλάβῃς, διὰ δὲν τρέμω τὴν δαγὴ σου, γιὰτὶ σ' ἀγαθὸ κι' εἴμαι ἔτοιμος νὰ ὑποστῶ μὲ χαρὰ ὅποιαν τιμωρία ἀξίω... Ὁ! μπατούσκα, ἂν ἦ ξέρες τί μοῦ ἔκαναν, θὰ με λιποθύουν καὶ θὰ με προστάτευες, γιὰτὶ ξέρω πόσο μεγάλη εἶνε ἡ καρδιά σου!

Τὰ δάκρυα ποὺ συνώδευαν τὰ λόγια τοῦ μεγάλου δυνάστε, ἦσαν τόσο εὐλακινῆ, ἡ ἀτελείωτα τοῦ δυστυχισμένου παιδιοῦ τόσο μεγάλη, ὥστε ἀμέσως ἀπ' τὴν ἀρχὴ ὁ Τσάρος συγκαμήθηκε διὰ τὰ τρίσβαθα τῆς ψυχῆς του. Μὰ δὲν ἄφησε τὴ συγκίνησιν του νὰ φανῇ καὶ μετὰ τὸν ἴδιο πάντα αὐστηρὸ τόνον, διέταξε τὸν 'Ιδάν νὰ σηκωθῇ καὶ νὰ τοῦ πῇ ἐπὶ τοῦ εἶχεν κάνει.

— Μπατούσκα, ὀλόλιψες ἐκείνος. Μ' ἔκαναν ἕνα κοριμὸ χωρὶς ψυχὴ, μ' ἔκαναν ἕνα ζωντανὸ πτώμα, ἀπαράγοντάς μου τὸ πᾶ ἀγαπημένον μου ἀγαθὸ. Οἱ ἐχθροὶ σου κι' οἱ δικοὶ μου, γιὰτὶ εἶνε κοινοὶ οἱ ἐχθροὶ μας, πατερούλη, μοῦ πήραν τὸ ἀγνὸ μου περιστέρι, ποὺ ὁ Θεὸς τὸ εἶχε στελεῖαι στὸν κόσμον γιὰ μένα, γιὰ μένα μόνον!

— Ἐκείνη, ποὺ γιὰ τὰ γλυκὰ μάτια της δὲν με ὑπάρκουν; καὶ μ' ἐγκατέλειψες; παρατήρησε ὁ Τσάρος.

— Μὰ τὸ πιστεύεις αὐτό, μπατούσκα! Μὰ τὸ πιστεύεις! Ναι, δὲν σε ὑπάρκουν; ἔφυγα ἀπ' τὸ παλάτι σου, χωρὶς τὴν ἄδειά σου καὶ γι' αὐτὸ εἴμαι ἄξιος τιμωρίας. Μὰ ἐκείνη, ἐκείνη τί σοῦ ἔκανε; Ἐκείνη δὲν ἔφερε τίποτε ἀπ' τὰ πράγματα αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ἄγε πατερούλη! Μ' ἀγαποῦσε, χωρὶς νὰ ξέρη ποῖος εἴμαι πραγματικὰ. Μ' ἀγάπησε μόνο καὶ μόνο, γιὰτὶ με εἶδε δυστυχισμένο. Ὁ! πόσο δυστυχισμένος εἴμαι! Ἄν ἦξερες, πατερούλη!... Μὰ θὰ μ' ἀκούσης καὶ θὰ με καταλάβῃς, γιὰτὶ εἶσαι καλὸς! Ἀπέρνουν καλὸς! Μονάχα σὲ σένα ἔχω πειὰ τις ἐλπίδες μου!

— Ἄν ἔφυγα ἀπ' τὸ παλάτι σου, πατερούλη, τὸ ἔκανα αὐτό, γιὰτὶ δὲν μπορούσα πειὰ νὰ βλέπω διὰ γινόνταν ἐδῶ, ὅλ' αὐτὰ τὰ βδελυρὰ πράγματα, ποὺ ἐσὺ δὲν τὰ ξέρεις! Ναι, ναί! Γινόντουσαν ἐργλήματα ποὺ τ' ἀγνοοῦσες, προδοσιές τρομερὲς καὶ τόσο φριχτές, ποὺ δταν προσεπάρθουν νὰ σοῦ ἀνοίξω τὰ μάτια, δὲν με πίστεψες. Θυμήσου, πατερούλη! Δὲν με πίστεψες κι' ἐγὼ ἔφυγα. Ἐφυγα, γιὰτὶ, ἐκτός ἀπ' αὐτὰ, ἡ μητέρα μου ἤθελε νὰ με σκοτώσῃ!

— Τί λές, 'Ιδάν Ἀντρέγιεβιτς; ρώτησε ὁ Τσάρος, μὴ πιστεύοντας σ' αὐτὰ του.

— Ναι! ναί, πατερούλη! Εἶνε φρικτὸ! εἶνε τρομερὸ! Ἦρθε νὰ με βιολογίσῃ ἀπ' τὴν ὑπὲρ μου, ἀπ' τὴ Ναντίτσα Μιχαηλόβνα....

(Ἀκολουθεῖ)

Ο Μίγας Δούξ 'Ιδάν Ἀντρέγιεβιτς